

Grundlagt 1896 af Th. Green
Udgivet af Dagbladet Børsen A/S
Oplag 2010: 73.153 ekpl.
Tryk: Dansk Avistryk a/s

Anders Krab-Johansen
Ansv. chefredaktør
og adm. direktør
akj@borsen.dk

Allan Hansen
Kommerciel direktør
alha@borsen.dk

Jon Tranæs
Drifts- og
udviklingsdirektør
jotr@borsen.dk

Jens Kristian Lai
Redaktionschef
lai@borsen.dk

Jørgen Andresen
Redaktionschef
joan@borsen.dk

Spin-signal om ansvarlighed

LEDER »Pengene skal være der først,« lyder det nye økonomiske princip fra Socialdemokraterne og SF. I bund og grund sund fornuft, og derfor er det med statsgaranti også opfundet og skabt af rådgivere og spindoktorer i de to partier, som har identificeret økonomisk ansvarlighed som partiformændene Helle Thorning-Schmidt (S) og Villy Søvndals (SF) svageste punkt i valgkampen. For princippet er stik imod den plan for nye offentlige udgifter i Danmark, som de to partier har brugt år på at opbygge.

AF ANDERS KRAB-JOHANSEN, chefredaktør

Den dag landets næste finansminister træder ind ad døren, vil han blive præsenteret for et regnestykke, som viser, at Socialdemokraterne og SF's politik er »underfinansieret med knap 39 mia. kr. frem mod 2020, hvis der kun indregnes

de finansieringselementer, hvor der foreligger konkrete forslag til initiativer,« som der står i Finansministeriets gennemregning, som er oversendt til Folketinget. Vi gentager: Der mangler 39 mia. kr. mere i kassen med Thorning og Søvndals økonomiske politik. Det er mange penge, hvis nogen skulle være i tvivl.

Selv hvis man tror på fantasien om, at fagbevægelsen vil hæve arbejdstiden med en time om ugen plus et par andre småinitiativer fra S-SF som færre lukkedage, mangler der 22 mia. kr., lyder regnestykket, og det er, når de bebudede skatter er hævet.

Det afholder ikke regeringsalternativet fra at udsende en pressemeddelelse, hvor der står: »S og SF's økonomiske politik vil bygge på et meget klart forsigtighedsprincip. Pengene skal være der først. Ingen nye udgifter, uden at der er skaffet penge gennem mindst lige så store nye indtægter eller besparelser.«

Realiteten i dansk økonomi er, at der i forvejen ikke er nogen penge. Underskuddet på de offentlige finanser er over 80 mia. kr. Det mest ansvarlige scenarie er stabil finanspolitik kombineret med langsigtede reformer. I stedet får man et tomt princip, som naturligvis er formulert så hverdagsagtigt, at de to partier ikke kan holdes op på det. For hverken Socialdemokraterne eller SF vil forholde sig til de økonomiske udfordringer, som Danmark står over for.

Metodikken i det nye princip er følgende: Et folketingsflertal vedtager, at man hæver skatten på cigaretter og usunde fødevarer, og så bruger man pengene til sundhed. Får de set pengene først? Hvad nu, hvis folk bare køber cigaretterne syd for grænsen? Det samme gælder aktieskatten, som skal finansiere et løft til folkeskolen. Hvad hvis aktiehandlen flytter til udlandet?

Derfor er princippet tomt. Det forholder sig hverken til den samlede udfordring i dansk økonomi, eller til hullerne i S-SF's egen plan. Og det leverer slet ikke en metode til at se, hvornår pengene er i kassen. Hvis man tog Villy Søvndal og Helle Thorning-Schmidt på ordet, skulle de begynde med at skære ned fra første dag på jobbet, så der kom balance i budgettet. Men det slet ikke meningen. Meningen er at berolige de vælgere, som med gru mærker et fastfrosset boligmarked, fyringer i banksektoren, ser butikkerne lukke, hører nyheder om gældskrisen og bliver urolige for fremtiden.

De har hermed fået et overfladisk signal fra Socialdemokraterne og SF. Men nogen bør udfordre Søvndal og Thorning-Schmidt på, om de mener det. Det betyder nemlig et princip om, at der altid skal være balance i de offentlige budgetter. Så kan man tale om, at regnskabet går op – om at pengene er der først.

Den dag landets næste finansminister træder ind ad døren, vil han blive præsenteret for et regnestykke, som viser, at Socialdemokraterne og SF's politik er »underfinansieret med knap 39 mia. kr.

Betalingsring og ideologi

AF MICHAEL BONDO ANDERSEN, CEO, Gatehouse

DEBAT Betalingsringen har udviklet sig til et varmt valgtema.

Også i Børsen har betalingsringen fremkaldt firkantede meninger. Eksempelvis kunne man i fredags læse Lasse Repsholts indlæg »Betalingsring er ikke ideologi«.

Sandheden er, at betalingsringen i høj grad handler om politik og ideologi. Det er der ikke noget galt i. Problemet opstår, hvis det politiske og ideologiske fjerner opmærksomheden fra den nye teknologi, som ideelt set skulle udgøre en væsentlig del af fremtidens trafiksystemer.

Teknologien i ITS – Intelligente Transport Systemer – giver helt nye muligheder og kan levere helt nye svar på vigtige spørgsmål:

Hvad er det egentlig, der driver trafikken i f.eks. København? Hvad skaber trængslen? Hvordan kan vi undgå den? Hvordan kan vi indrette og regulere trafikken bedre og mere miljøvenligt?

ITS kan fremskaffe viden og give langt mere dynamiske løsninger

end »statiske bomme«, og dermed være med til at levere kvalificerede svar, således at politiske beslutninger kan træffes ud fra de bedst mulige fakta.

Debatten om betalingsringen handler i første omgang om, hvad der skal gøres i hovedstaden. Men debatten vil de kommende år handle om alle større byer i Danmark – og resten af verden.

Teknologi parat

Teknologien er her, og den har uanede muligheder, også eksportmuligheder. I Aalborg-området pågår netop nu et nyt stort projekt, der har deltagere fra regionen, universitet og to private virksomheder (hvor jeg repræsenterer den ene) plus mange flere.

Ideen er at etablere en referencplatform for ITS-løsninger, hvor vi tilbyder mulighed for at afprøve forskellige teknikker og frem for alt at opbygge billige prototyper.

For det enkelte menneske kan trafikken i en storby virke kaotisk. Med ITS får vi overblik. Hvis man f.eks. ønsker at skaffe flere indtægter, kan vi nemt afprøve det med en

kontrolgruppe på 1000 biler, hvor de faste omkostninger på bilen bliver nedsat, mens bilisterne til gengæld må betale »kørselsskat«.

Efter relativ kort tid har vi et meget klart billede af, om det så rent faktisk flytter noget mht. indtægter, forurening, trængsel.

På baggrund af konkret viden fra rigtige biler og bilister – i modsætning til hypoteser og ideologiske argumenter – bliver det muligt at træffe kvalificerede, evidensbaserede beslutninger.

I Danmark har Gatehouse udviklet et effektivt system til Fartvandsvæsnets, der gør det muligt at overvåge samtlige kommercielle skibes færden i danske farvande.

Danmark er langt fremme på dette område. ITS har allerede vist sig effektive på vand. Potentialet er mindst lige så stort på land.

Betalingsringen handler i høj grad om ideologi, og sådan skal det jo være i en valgkamp.

Min appel: at det også kommer til at handle om teknologi. Om de muligheder, den nye teknologi giver os. ITS har potentialet til at gøre en meget stor forskel – både for trafikken og økonomien.

Hvem indkasserer skattelettelsen?

AF DAVID STRAY JØRGENSEN, cand. jur.

DEBAT Børsen og mange af avisens læsere tror fejlagtigt, at hvis man sætter skatten ned, får man flere penge mellem hænderne. Men markedet reagerer faktisk.

Da man således kunstigt gav skatte- og lånefordele til boligmarkedet, steg priserne så hurtigt, at vi nu har et fastlåst marked, som det vil tage 15 år at regulere ned igen.

Det har regeringen tilsyneladende – igen – ikke forstået. De vil give huskøberne en skattelettelse, men undervurderer, at den del af kagen vil sælgerne gerne have. Nu kommer prisen bare til at ligge det højere, og så er vi lige vidt.

Cepos, Børsen og Liberal Alliance lever stadig utroligt nok i den vildfarelse, at folk får en skattelettelse lige ned i lommen, men det kommer ikke til at ske.

Priserne derimod vil stige, så fødevarer, huse og andre fornødenheder vil gå op, så vi vil bare få et dyrere land at leve i. Det er jo fuldstændigt naivt at tro, at hvis man giver samfundet et par milliarder, at der så ikke er nogle, der ligesom husejerne vil udnytte dette.

Kan I huske historien om, da Onkel Joakims pengetank blev tømt af en orkan, og alle fik en milliard i hænderne, og ingen gad arbejde, hvorefter Onkel Joakim solgte et æg for en million kr.? Det er konsekvensen af et skatte-

lettelsesscenarie. Det var det for huspriserne.

Derfor er det fuldstændigt tabeligt at snakke om skattelettelse, når det, som er vigtigt, er, hvad man har i lommerne efter skat, men igen kun set i forhold til priserne omkring os.

Igen forudsætter det selvfølgelig, at den regering, som bliver valgt, forstår dette, og at vi i Danmark for det første aldrig ville komme til at konkurrere på prisen, og at prisen vil være et ligegyldigt parameter i forhold til de ydelser, vi skal levere.

99 pct. af alle bilkøbere kunne jo have købt en billigere bil og betalt 40 kr. for en caffè latte. Vi skal nemlig også kun sælge I-pads.

Genistreg af Lars Barfoed

AF FLEMMING HANSEN, fhv. transport- og energiminister (K)

DEBAT Jeg oplevede i løbet af søndag den 28. august, at mange borgerlige vælgere syntes, at det var underligt, at Lars Barfoed spillede ud med et nærmere samarbejde mellem De Konservative og De Radikale.

Men efter min opfattelse er der nærmere tale om en genistreg, idet Lars Barfoed undgår, at valget bliver et »præsidentvalg« mellem Lars Løkke Rasmussen (V) og Helle Thorning Schmidt (S).

Uanset udfaldet af den tvekamp vil de fleste andre partiledere og deres partier nemlig blive statister og sandsynligvis tabere ved det kommende valg. Når man dertil lægger, at Barfoed imødekommer mange konservative vælgere – og tvivlere – er der tale om et dygtigt politisk initiativ.

Det vigtigste er måske den politiske sidegevinst. Mange husker måske valget i 1968, hvor den konservative partileder Poul Sørensen for at undgå en socialdemokratisk regering foreslog Hilmer Baunsgaard som statsminister og fik det.

Uanset at Lars Løkke har været en god statsminister, er det godt med endnu et alternativ til det værste af alt: En regering, hvor SF får indflydelse på indenrigspolitik og udenrigspolitik.

Det kan ganske simpelt hverken være lønmodtageres eller arbejdsgiveres interesse, at mennesker, der for de flestes vedkommende aldrig har arbejdet på en privat arbejdsplads, skal lede dette land.

Deres valgprogram med mere af alt i den offentlige sektor stemmer meget, meget dårligt med den virkelighedens verden, Danmark befinder sig i.

Nedskæringer er eneste vej ud af krisen

AF DAVID KARSBØL, cand.polit.

KOMMENTAR Det var yderst pinligt at se Claus Hjort Frederiksen (V) præsentere regeringens bud på en finanslov for 2012 i onsdags op til udskrivelsen af valget.

Regeringen taler om at stimulere væksten og fremtidssikre Danmark og velfærden. For mig at se gør den lige det modsatte.

Finansloven er hamrende uansvarlig og vil blot forværre Danmarks i forvejen anseelige problemer. Danmarks vækst er miserabel og har været det i årevis. Økonomien har været stimuleret kunstigt igennem minimum et årti af et fuldstændigt vanvittigt offentligt overforbrug, som igen boblen blev ignoreret og/eller accepteret, fordi alle købte ny bil og nyt hus og syntes, at det egentlig gik meget godt.

Omkostningen har været en dramatisk forøgelse af statsgælden samt en offentlig sektor, som apatisk tramper rundt i sit eget, blævrende fedtlag.

I onsdags meldte tommermændene sig meget konkret. Det kan vises ved følgende retoriske spørgsmål:

Hvorfor mener finansministeren, at det stadig er nødvendigt at stimulere økonomien med (nytteløse og uigennemtænkte) vækstpakker og en underskudsbudgettering på 85 mia. kroner, når Finansministeriet samtidig forudser, at væksten for 2012 kommer til at ligge på 1,8 pct.?

Gennemsnittet for Danmarks realvækst i BNP har været 1,6 pct. siden 2001.

Så hvorfor vil finansministeren lave vækstpakker og underskudsbudgettering, når væksten ifølge hans egne embedsmænd bliver stærkere end gennemsnittet for de sidste 10 år?

Politikere af alle afskygninger ligger desværre i udtalt grad under for en overdreven fokus på den kortsigtede udvikling i BNP. Desværre opgøres BNP på den måde, at hver krone, som anvendes i den offentlige sektor, tælles som en ekstra krone i BNP

Sandheden er ubehagelig. Forskellen mellem de sidste 10 års vækstforventning (at dømme efter Økonomisk Redegørelse fra december i det foregående år) og den realiserede vækst i det aktuelle år har været en gennemsnitlig negativ revidering på næsten 0,8 pct.

Græsk bogholderi

På grund af Finansministeriets græske bogholderi kan vi derfor formentlig kun vente os en vækst på 1 pct. for 2012. Min egen mavefølelse siger mig, at det kan blive betragteligt værre.

Politikere af alle afskygninger ligger desværre i udtalt grad under for en overdreven fokus på den kortsigtede udvikling i BNP.

Desværre opgøres BNP på den måde, at hver krone, som anvendes i den offentlige sektor, tælles som en ekstra krone i BNP.

Hvis Claus Hjort Frederiksen derfor kunne låne en trillion kroner ved at udstede obligationer og derefter brændte dem af på CO₂-neutral varmluftsproduktion i den offentlige sektor, ville Danmarks BNP stige med en trillion kroner.

Til gengæld ville BNP alt andet lige tilsvarende falde med en trillion kroner året efter, hvis ikke finansministeren igen lånte en trillion og brændte den af.

Denne opgørelsesmetode lider under to væsentlige problemer.

For det første er en krone anvendt i den offentlige sektor overhovedet ikke lige så meget værd, som hvis den anvendtes i den private sektor, idet den offentlige sektor ofte kun er halvt så produktiv som den private.

Beskatning og deraf følgende offentligt forbrug medfører derfor altid, at samfundet bliver fattige-

re, selvom BNP-opgørelsen indikerer, at det ikke skulle være tilfældet.

Det andet væsentlige problem er, at politikere som Claus Hjort Frederiksen kan anvende denne misvisende BNP-opgørelse til at pynte på følgerne af deres destruktive adfærd.

Den private sektor lider under overregulering, forvriddning, beskatning og mangel på kvalificeret og motiveret arbejdskraft. Derfor er væksten i dag næsten naturstridigt lav.

Finansministerens svar er dog at gældsætte sig og brænde pengene af i den offentlige sektor, fordi det på kort sigt får BNP-væksten til at se pænere ud, og så man kan sige, at »man har gjort noget«.

Langsigtet vækst glemt

Imidlertid er finansministerens løsning ekstremt dyr og på bekostning af vore langsigtede vækstperspektiver, idet den jo fordrer, at man igen til næste år skal gældsætte sig yderligere for at opretholde illusionen om vækst.

Hvis væksten i de private erhverv igen bliver anæmisk næste år, skal finansministeren eller hans endnu rødere efterfølger faktisk gældsætte Danmark i endnu højere grad, end det er planlagt for 2012.

Vi er inde i en ond spiral, og det bliver kun værre, hvis det offentlige forbrug ikke begrænses, og vore politikere begynder at fokusere på vore langsigtede vækstperspektiver.

Der er kun en vej ud af krisen, og den består i beskæringer i det offentlige forbrug.

Det er faktisk en ønskeopgave for en finansminister, fordi den er så let. Aldrig har der været så mange steder, hvor man kunne skære, uden at nogen mærker noget til det.

MAKING ROOM FOR DEVELOPMENT

Montana
montana.dk

Design: Peter J. Lassen og Joakim Lassen. Generation By Knoll.
Montana Showroom, Pakhus 48, Klubiensvej 22, Frihavnen, 2100 København Ø